

* סדר התרת נדרים *

It is meritorious to annul vows on the day before Rosh Hashanah (see commentary).
The three 'judges' sit while the petitioner seeking annulment stands before them and states:

שְׁמַעוּ נָא רְבוּתֵי דִינָיִם מוֹמְחִים. כָּל נֶדֶר אִו שְׁבוּעָה אִו אִסּוּר אִו קוֹנָם אִו חֶרֶם שְׁנִדַּרְתִּי אִו נִשְׁבַּעְתִּי בְּהִקְיָן אִו בְּחִלּוֹם, אִו נִשְׁבַּעְתִּי בְּשִׁמּוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁאִינָם גְּמֻחִים, וּבְשֵׁם הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מִינֵי נִזְרוֹת שְׁקִבַּלְתִּי עָלַי, חוּץ מִנִּזְרוֹת שְׁמִשּׁוֹן, וְכָל שׁוֹם אִסּוּר, וְאִפִּילוּ אִסּוּר הַנָּאָה שְׁאִסְרַתִּי עָלַי אִו עַל אַחֵרִים. בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל אִסּוּר, בֵּין בְּלִשׁוֹן אִסּוּר אִו חֶרֶם אִו קוֹנָם, וְכָל שׁוֹם קִבְּלָה אִפִּילוּ שֶׁל מִצְוָה שְׁקִבַּלְתִּי עָלַי בֵּין בְּלִשׁוֹן נֶדֶר, בֵּין בְּלִשׁוֹן נִדְבָה, בֵּין בְּלִשׁוֹן שְׁבוּעָה, בֵּין בְּלִשׁוֹן נִזְרוֹת, בֵּין בְּכָל לְשׁוֹן, וְגַם הִנְעַשְׂה בְּתַקִּיעַת כֶּף, בֵּין כָּל נֶדֶר, וּבֵין כָּל נִדְבָה, וּבֵין שׁוֹם מְנַהֵג שֶׁל מִצְוָה שְׁנִדְגַתִּי אֶת עֲצָמִי, וְכָל מוֹצֵא שְׁפָתַי שְׁיִצֵּא מִפִּי, אִו שְׁנִדַּרְתִּי וְגִמַּרְתִּי בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת שׁוֹם מִצְוָה מִהַמְצוּת, אִו אֵיזָה הַנְּהַגָה טוֹבָה אִו אֵיזָה דָּבָר טוֹב, שְׁנִדְגַתִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְלֹא הִתְנִיתִי שְׂיִהְיֶה בְּלִי נֶדֶר, הֵן דָּבָר שְׁעֲשִׂיתִי, הֵן עַל עֲצָמִי, הֵן עַל אַחֵרִים, הֵן אוֹתוֹן הַיְדוּעִים לִי, הֵן אוֹתוֹן שֶׁכָּבַר שְׁכַחְתִּי, בְּכִלְהוֹן אֶתְחַרְטֵנָּא בְּהוֹן מַעֲקָרָא, וְשׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ אֲנִי מִמַּעַלְתְּכֶם הַתָּרָה עֲלֵיהֶם. כִּי יִרְאֵתִי פֶן אֶכְשַׁל וְנִלְכַדְתִּי, חַס וְשָׁלוֹם, בְּעוֹן נֶדָרִים וְשְׁבוּעוֹת וְנִזְרוֹת וְחֶרֶמוֹת וְאִסּוּרִין וְקוֹנָמוֹת וְהַסְּפָמוֹת.

«התרת נדרים / ANNULMENT OF VOWS»

The Torah permits people to accept upon themselves personal obligations and prohibitions, and it gives an owner the right to forbid others to enjoy his property. Such undertakings, known as *שבועות ונדרים*, *oaths and vows*, must be carried out and have the force of a positive commandment, *כָּכָל הֵיכָא מִפִּי יַעֲשֶׂה, he shall do whatever he has uttered*, and its violation carries the penalty of a negative commandment, *לֹא יַחַל, he shall not desecrate his word (Numbers 30:3)*. So serious are these matters that they are the primary subject of three tractates: *Nedarim*, *Nazir*, and *Shevuos*.

That a person's freely chosen wishes can have the force of Torah law is a striking indication of the sanctity that God attaches to a person's word. Consequently, it is considered a fearsome sin for one to violate his vows and oaths and the Sages regard it as an extremely serious matter for one to

approach the Days of Judgment with such violation in hand.

However, the Torah provides a means for one to release himself from such obligations. A 'court' composed of three knowledgeable people has the authority to decide that the oath or vow was undertaken under a mistaken impression and they may annul the obligation retroactively. [This is a very oversimplified explanation of the process of annulment, but the key is that the court has this retroactive power.] One of the pleas that one can make to the court is that he regrets ever having undertaken the obligation as a vow or oath.

In order to free oneself of the sin of such violations before being judged on Rosh Hashanah and Yom Kippur, the halachic authorities urge that one convene a court of at least three people — preferably ten — and seek release from his vows and oaths. However, as the declaration makes clear, this annulment applies

❁ ANNULMENT OF VOWS ❁

It is meritorious to annul vows on the day before Rosh Hashanah (see commentary).
The three 'judges' sit while the petitioner seeking annulment stands before them and states:

שְׁמוּעָה Listen, please, my masters, expert judges — every vow or oath or prohibition, or restriction that I adopted by use of the term 'konam' or the term 'cherem'; that I vowed or swore while I was awake or in a dream; or that I swore by means of God's Holy Names that it is forbidden to erase or by means of the Name HASHEM, Blessed is He; or any form of nazirism that I accepted upon myself, except the nazirism of Samson [which does not include a prohibition against contact with the dead]; or any prohibition, even a prohibition to derive enjoyment that I imposed upon myself or upon others by means of any expression of prohibition, whether by specifying the term 'prohibition' or by use of the terms 'konam' or 'cherem'; or any commitment — even to perform a mitzvah — that I accepted upon myself, whether the acceptance was in terms of a vow, a voluntary gift, an oath, nazirism, or by means of any other sort of expression, or whether it was made final through a handshake; any form of vow or voluntary gift, or any custom that constitutes a good deed to which I have accustomed myself; and any utterance that escaped my mouth or that I vowed in my heart to perform any of the various optional good deeds, or good practices, or any good thing that I have performed three times but without specifying that the practice does not have the force of a vow; whether the thing I did related to myself or to others; both regarding vows that are known to me and those that I have already forgotten — regarding all of them I regret retroactively and I ask and request of your eminences an annulment of them. [My reason is that] I am fearful that I will stumble and become entrapped, Heaven forbid, in the sin of vows, oaths, nazirism, cherems, prohibitions, konams, and [violation of] agreements.

only to vows for which the *halachah* permits annulments and for which there is a halachically acceptable reason for doing so. Likewise, annulment is valid only if the vows involve only oneself. If, however, the vows were adopted for the sake of, or involve, someone else, they cannot be annulled without the consent of the other party. Also, for an annulment to be effective halachically, the regret must be complete and, preferably, be accompanied by a valid reason for regret (*Yoreh Deah* 228:7). And, as the declaration itself makes clear, the *halachah* requires that the vow be specified [to at least one member of the court (ibid. §14)]. Consequently, the present declaration must be understood not as a halachic annulment, but as a means of repentance from the sin of having abused vows.

A second aspect of the Annulment of Vows is the concluding declaration, in which one states

that his future promises should not have the force of a vow or oath. As the declaration makes clear, this prior nullification is effective only if the person making the vow had forgotten it while making the vow. If he did have the nullification in mind and made the vow anyway, the vow is binding (ibid. 211:2). This nullification does not free him from the obligation to keep his word, it merely removes the severity of sin that attaches to formally proclaimed vows and oaths.

The formula for the Annulment of Vows lists a variety of undertakings. Briefly defined, they are as follows:

- נָדַר [*neder*], *vow*. A vow through which one accepts a prohibition upon himself. The standard means to do so is to say, 'This item should be forbidden as if it were a Temple offering.' Thus the prohibition rests on the item.

ואין אני תוהא, חס ושלום, על קיום המעשים הטובים
 ההם שעשיתי. רק אני מתחרט על קבלת הענינים בלשון נדר
 או שבועה או נזירות או אסור או חרם או קונם או הסכמה
 או קבלה בלב, ומתחרט אני על זה שלא אמרתי, הנני עושה
 דבר זה בלי נדר ושבועה ונזירות וחרם ואסור וקונם וקבלה
 בלב.

לכן אני שואל התרה בכלהון. אני מתחרט על כל
 הנזכר, בין אם היו המעשים מהדברים הנוגעים בממון, בין
 מהדברים הנוגעים בגוף, בין מהדברים הנוגעים אל הנשמה.
 בכלהון אני מתחרט על לשון נדר ושבועה ונזירות ואסור
 וחרם וקונם וקבלה בלב.

והנה מצד הדין המתחרט והמבקש התרה צריך לפרוט
 הנדר, אך דעו נא רבותי, כי אי אפשר לפורטם כי רבים הם.
 ואין אני מבקש התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם.
 על כן יהיו נא בעיניכם כאלו הייתי פורטם.

The judges repeat three times:

הכל יהיו מתרים לך, הכל מחולים לך, הכל שרוים לך, אין
 פאן לא נדר ולא שבועה ולא נזירות ולא חרם ולא
 אסור ולא קונם ולא נדוי ולא שמתא ולא ארור. אבל יש פאן
 מחילה וסליחה וכפרה. וכשם שמתירים בבית דין של מטה,
 כך יהיו מתרים בבית דין של מעלה.

The petitioner makes the following declaration:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם, ואני מבטל מפאן ולהבא כל
 הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסורין וקונמות
 וחרמות והסכמות וקבלה בלב שאקבל עלי בעצמי, הן
 בהקץ, הן בחלום, חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה. ובאם
 שאשפח לתנאי מודעה הזאת, ואדור מהיום עוד, מעתה אני
 מתחרט עליהם, ומתנה עליהם, שיהיו כלן בטלין ומבטלין,
 לא שרירין ולא קימין, ולא יהון חלין כלל וכלל. בכלן
 אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם.